

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κ.Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΑΣ
Κ. ΙΕΡΕΜΙΑ
ΓΕΝΕΥΗ 28 ΜΑΪΟΥ 2006**

Σεβασμιώτατε καὶ προσφιλέστατε Μητροπολίτα Ἑλβετίας
κ. Ἱερεμία,

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Λαμψάκου κ. Μακάριε,

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Η.Ε., κ. Βέρο

Ἐρίτιμε κα Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Αἰκατερίνη Λούπα,

Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι, λοιποὶ Πατέρες,

Ἐκλεκτοὶ συνδαιτυμόνες,

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἐμπλεος αἰσθημάτων χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἴσταμαι
σήμερον ἀνάμεσα σᾶς, μοιραζόμενος οὐχὶ μόνον τὸ κοινὸν
ποτήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας που πρὸ ὀλίγου διὰ τῆς
χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετεβλήθη εἰς αἷμα Χριστοῦ
ἀλλὰ καὶ τὴν κοινὴν τράπεζαν ταύτην που εἶχατε τὴν εὐγενῆ
καλοσύνην να παραθέσετε τόσον εἰς ἐμὲ προσωπικῶς, ὅσον καὶ
εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπισήμου Συνοδείας τῆς Ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ γεγονός τῆς παρουσίας μου ἐδῶ,

ὡς ἤδη γνωρίζετε, συνδυάζει τὴν για πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπίσκεψιν προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν ταυτόχρονην ἐπαφὴν μετ' ἄλλων Διεθνῶν Ὄργανισμῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν Ἑλβετικῶν Συνομοσπονδιακῶν Ἀρχῶν.

Ἀπὸ Θεοῦ ὁμως ἄρξασθε καὶ πρέπει να εὐχαριστήσω πρωτίστως τὸν Ἀναστᾶντα Ἰησοῦ Χριστὸ διὰ τὴν δωρεὰν ταύτην, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναμένει οὐσιαστικοὺς καρποὺς διὰ τὴν οἰκουμενικὴν δέσμευσιν Τῆς εἰς τὴν συνεχῆ πορείαν διὰ τὴν ποθουμένην ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Εὐχαριστίας ὁμως ἀναπέμπω καὶ εἰς τὴν Πρωτόθρονην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, καὶ εἰς τὸν Πρῶτον Αὐτῆς, Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, εἰς ὃν παρακαλῶ ὅπως διαβιβάσετε Σεβασμιώτατε Ἅγιε Ἑλβετίας τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστηρίους εὐχὰς διὰ τε τὴν εὐγένειαν καὶ συγκατάνευσιν Αὐτοῦ ὅπως πραγματοποιηθῆ ἢ ἐν λόγῳ ἐπίκεψις. Γνωρίζων, Σεβασμιώτατε, τὴν σημαντικὴν συμβολὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριαρχικοῦ Κέντρου καὶ τῆς ὑμετέρας Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὴν ἐν γένει Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, φρονῶ ὅτι ἡ σημερινὴ ἐποχὴ καὶ ἡ περιορέουσα ἀτμόσφαιρα ἄλλων τινῶν συγχρόνων

προβλημάτων και τοιούτων αναζητήσεων επιτάσσει ἔτι περισσότερο τὴν συνέχισιν ἑνὸς τόσο πολυπλεύρου ἔργου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν ὀρθὴν Μαρτυρίαν αὐτῆς εἰς τὸν Δυτικοευρωπαϊκὸν περίγυρον. Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰνστιτούτου Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν καὶ ἡ διοργάνωσις σχετικῶν ἡμερίδων ἐπὶ θεμάτων που ἄπτονται τῶν προκλήσεων που καλεῖται νὰ ἀπαντήσῃ ἡ Ὁρθοδοξία εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον, ἀποτελοῦν δύο ἐκ τῶν βασικῶν δραστηριοτήτων που λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ ἐν Chambésy Ὁρθόδοξον Κέντρον. Εἰς αὐτὰς ὅμως, προστίθενται ἡ τεραστία ἐμπειρία φιλοξενίας καὶ διοργανώσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Πατριαρχικοῦ Κέντρου πολλῶν διαχριστιανικῶν καὶ διαθρησκειακῶν διαλόγων καὶ ἡ γραμματεία τῆς Πανορθόδοξου Συνόδου ὅλων τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, δύο ἐκ τῶν οὐσιαστικωτέρων δραστηριοτήτων τοῦ Κέντρου διὰ τῶν ὁποίων ἔχουν ληφθεὶ μείζονος σημασίας ἀποφάσεις διὰ τὴν πολιτικὴν τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν μεταξὺ τῶν καὶ διὰ τὰς σχέσεις συνεργασίας μέτ' ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Θρησκειῶν.

Ἐπιτρέψατέ μοι ὅμως ἐδῶ νὰ σταθῶ ὀλίγον περισσότερο εἰς τὸ ἔργον τῆς Πανορθόδοξου Συνόδου. Τὰ ἐρωτήματά που ἀπευθύνονται ἀπὸ διαφόρους κοινωνικοὺς φορεῖς δεν μποροῦν νὰ ἀφήνουν τις Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἀδιάφορες. Ἡ σύγχρονη θεματικὴ ἐπὶ θεμάτων βιοηθικῆς καὶ βιοτεχνολογίας, ἡ

ἀναγκαιότης διαλόγου καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Ἰσλαμικῆς προκλήσεως, ἢ ἀποχριστιανοποίηση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου καὶ ἄλλα παρόμοια δημιουργοῦν μία νέαν ἀτζέντα θεμάτων τόσοσιν μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅσων καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν καὶ θρησκευτικῶν κοινοτήτων. Ἡ ἀτζέντα αὐτὴ ὑπερβαίνει τὴν παραδοσιακὴν δογματικὴν καὶ κανονικὴν θεώρησιν τῆς θεματολογίας τῶν Πανορθόξων Διασκέψεων καὶ προβάλλει τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην διὰ μίαν ἐκ βάθρων ἀναθεώρησιν τῶν σχέσεων τῆς Ὁρθόδοξου Οἰκογενείας. Τὸ μήνυμα τῆς ἐνότητος πηγάζει μόνον ἀπὸ τὴν ἐνότητα ὁμοιογενῶν σχημάτων, ἐν προκειμένῳ Ἐκκλησιῶν, εἰς τὰς ὁποίας οἱ διαφορετικὲς παραδόσεις ἐμπλουτίζουν τὸν θησαυρὸν ἐκάστης ἀναδεικνύοντας τὴν τοπικότητα μέσα ἀπὸ τὴν οἰκουμενικότητα, δίνοντας δὲ τὴν δυνατότητα ἐμπνεύσεως ἐνὸς μηνύματος καταλλαγῆς καὶ γνησίας χριστιανικῆς ἀγάπης πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Ἡ διακονία αὐτὴ Σεβασμιώτατέ που ἔχει ἀνατεθεῖ εἰς ὑμᾶς διὰ τὸν 21ον αἰῶνα καὶ διὰ τὴν τρίτην χιλιετίαν θὰ καθορίσει ἀποφασιστικῶς τὴν ἐξέλιξιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω προβληματισμῶν διὰ τὰς Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας, διακονίαν εἰς ἣν ἡ Ἁγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θέλει συνεισφέρει τὰ μέγιστα, ὡς ἄλλωστε ἐπὶ τόσα ἔτη πράττει εἰς τὸν διορθόδοξον στίβον, θέτοντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅλων τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοὺς καρποὺς πολυετοῦς μελέτης καὶ ἐρεῦνης εἰς ὅλους τοὺς συγχρόνους

τομείς τῆς πολυπολιτισμικῆς κοινωνίας ἡμῶν. Εἰς το σημεῖον αὐτό θεωρῶ χρέος μου ὅπως εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια εκ μέρους συμπάσης τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας δια το προφητικόν ἔργον, τὴν πολὺπλευρον διακονίαν καὶ το θυσιαστικόν φρόνημα του Μητροπολίτου πρ. Ελβετίας καὶ νύν Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ Παπανδρέου δι' ὅσα οὗτος ἐπραξεν δια τὴν πραγματοποίησιν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Οἰκογενείας καὶ δια τὴν Ἐκκλησίαν γενικότερον.

Ἐκφράζων τέλος τὴν εὐχὴν διὰ τὴν ἐξ Ὑψους ἐνίσχυσιν καὶ τὴν εὐόδωσιν τῶν προαναφερθέντων στόχων τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, παρακαλῶ ὅλους διὰ τὴν προσευχὴ τῶν καὶ σᾶς διαβεβαιῶν ὅτι τόσον ἢ ἐμὴ ἐλαχιστότης, ὅσον καὶ ἡ Ἀγιωτάτη Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ δεόμεσθε ὑπὲρ ἐνίσχυσεως τῆς εὐθυνοφόρου διακονίας που ἔχετε ἀναλάβει καὶ θὰ ἰστάμεθα πάντοτε ἀρωγοὶ εἰς τὸ πολὺτιμον ἔργον σᾶς.

Ὑψώνοντας τὸ πάρον κύπελλον πίνω εἰς τὴν υἰγείαν ὅλων τῶν συνδαιτυμόνων, εὐχόμενος ὀλόψυχα πᾶσαν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν εἰς ἕν ἕκαστον ἐξ ἡμῶν.